

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010050
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122010050.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa v konaní o návrhu odsúdeného H. O., nar. XX.XX.XXXX v A., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.04.2022 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 14.03.2022, sp. zn. 8PP/2/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného H. O., nar. XX.XX.XXXX v A., zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že („citácia“)

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného: H. O., nar. XX.XX.XXXX v A., bytom S. XXXX/X, M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený - rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 07.01.2021, sp. zn. 4T/67/2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.04.2021, sp. zn. 6To/18/2021, zamietla.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu čl. 62-64 spisu v ktorom uviedol, že odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody podľa § 66 odsek 1 písm. a/, odsek 3 Trestného zákona ku dňu 05.01.2022j, teda ku dňu rozhodnutia súdu o žiadosti odsúdeného dňa 14.03.2022, bola splnená prvá zákonná (formálna) podmienka.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, podľa názoru okresného súdu splnená nie je. Síce hodnotenie odsúdeného neobsahuje vážnejšie nedostatky v správaní odsúdeného vo výkone trestu, avšak vyplýva z neho, že mu počas celého výkonu trestu, t. j. od 07.05.2020, bola udelená len jedna disciplinárna odmena dňa 10.11.2021. Vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený bol opakovane vo výkone nepodmiennečného trestu odňatia slobody, podľa názoru okresného súdu je jeho správanie vo výkone trestu potrebné skúmať prísnejšie oproti osobe, ktorá je vo výkone trestu prvýkrát. Je tomu tak preto, že osoby s predchádzajúcimi skúsenosťami z výkonu trestu majú vedomosť o podmienkach výkonu trestu, toto prostredie je im známe, vedia, aké správanie sa od nich očakáva, a pokiaľ majú záujem preukázať skutočné polepšenie, ich snaha musí byť dôraznejšia, pretože ich minulosť svedčí o tom, že napriek pôsobeniu predchádzajúceho výkonu nepodmiennečného trestu sa vo výkone nepodmiennečného trestu ocitli opätovne. Preukázanie skutočného polepšenia môžu odsúdení realizovať aj prostredníctvom získavania disciplinárnych odmien, a nakoľko odsúdený počas dlhého výkonu trestu získal len jednu disciplinárnu odmenu mal za to, že sa odsúdený formálne adaptoval na podmienky výkonu trestu, a nie ako skutočnosť preukazujúcu skutočné polepšenie sa odsúdeného. Z týchto dôvodov dospel k záveru o nepreukázaní prvej materiálnej podmienky. Podľa názoru okresného súdu nebola splnená

ani tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, pričom k tomuto záveru dospel vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného a jeho 9 záznamov v registri trestov a ich povahu. Vysoká početnosť odsúdení a dlhé časové obdobie, počas ktorého súdy rozhodli o spáchaní trestných činov odsúdeným, svedčí o tom, že odsúdený má dlhodobu sklony k páchaniu trestnej činnosti a nejde len o ojedinelé vybočenie z inak riadneho vedenia života. Odsúdenému boli uložené aj podmienené tresty, počas ktorých na odsúdeného pôsobila hrozba nariadenia výkonu nepodmienečných trestov, a odsúdený bol opakovane vo výkone nepodmienečných trestov odňatia slobody, a tieto skutočnosti nemali na odsúdeného prevýchovný vplyv a nevedli u odsúdeného k náprave a dlhodobej zmene jeho správania, kedy by sa už trestnej činnosti nedopúšťal. Odsúdený už bol v minulosti podmienenčne prepustený a to v roku 2002, kedy sa v roku 2006 osvedčil, a neskôr v roku 2009, kedy súd v roku 2012 nariadil výkon zvyšku trestu. Očakávanie vedenia riadneho života pri podmienenčnom prepustení je potrebné vykladať tak, že od odsúdeného sa očakáva vedenie riadneho života nielen počas plynutia skúšobnej doby, ale aj po jej uplynutí. Odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti a to aj po jeho podmienenčnom prepustení, čo vyhodnotil tak, že možnosť, ktorá bola odsúdenému daná na ukávanie vedenia riadneho života, odsúdený nevyužil a páchal trestnú činnosť. Súd I. stupňa poukázal aj na povahu páchanej trestnej činnosti, z ktorej je evidentné, že odsúdený má sklony k páchaniu násilnej trestnej činnosti, a to aj voči blízkym osobám, ktorá je pre spoločnosť nebezpečná. V závere prihliadol aj na čiastočne nekritický postoj odsúdeného k trestnej činnosti, kedy skutok mal byť zveličením a bola to chyba aj jeho aj jeho manželky, k čomu je potrebné uviesť, že ide o prejav neprijatia úplnej zodpovednosti za svoje konanie, pretože nehody v partnerskom živote je neprípustné riešiť fyzickým násilím. Všetky tieto konkrétne skutočnosti spoločne s menej priaznivou resocializačnou prognózou okresný súd vyhodnotil tak, že nepreukazujú splnenie druhej materiálnej podmienky

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený (č.l. 61 spisu).

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trnave prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti č.l. 61 spisu.

Odsúdený zahlásenú sťažnosť písomne odôvodnil v rozsahu č.l. 68-69 spisu, v ktorej uviedol, že má výhrady voči samotnému aktu pojednávania v jeho veci, nakoľko žiadal, aby bola vypočutá manželka aj s dcérou, čo mu okresný súd zamietol nedôvodne. Tým boli porušené jeho práva na obhajobu. Žiadal, aby na verejnom pojednávaní bol prečítaný list od manželky a dcéry. Manželka aj dcéra sa v liste, okrem iného, vyjadrujú k pomerom viny oboch strán, kde si svoj podiel viny v predmetnej veci pripisuje na svoje konto a vyjadrenie dcéry a ostatných v liste podpísaných detí, takpovediac preberajúcich záruky za jeho ďalšiu beztrestnosť v prípade prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Vyjadril aj nespokojnosť s formou výsluchu cez telemosť, pretože bola zmätočná a technicky trhaná. Poukázal na rutinné šablonovité vyjadrenie prokurátora v jeho prípade, kedy nebral do úvahy žiadosť poškodenej a zo strany súdu tento list nebol prokurátorovi ani predložený. V závere poukázal na to, že manželka a deti ho počas výkonu trestu navštevujú, sú v telefonickom kontakte na dennej báze. Taktiež poukazuje na mimoriadny vzťah detí voči jeho osobe. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol o sťažnosti za jeho prítomnosti.

Písomne zahlásenú sťažnosť odôvodnil odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu v rozsahu č.l. 70-71 spisu v ktorom uviedol, že je toho názoru, že splnil podmienky podľa § 415 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku uplynutím dňa 05.01.2022 a svojim správaním a plnením svojich povinností preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v prípade podmienenčného prepustenia povedie riadny život. V závere navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade včas podanej sťažnosti, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil, že :

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Trnave zo dňa 07.01.2021 sp. zn. 4T/67/2020 pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.
- lehotu na podanie žiadosti odsúdený splnil dňa 05.01.2022, predpokladaný koniec trestu má odsúdený 05.09.2023, podľa § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona.

Z hodnotenia riaditeľa UVTOS Leopoldov sťažnostný súd zistil, že

- správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni.
- počas výkonu trestu bol 1-krát disciplinárne odmenený 10.11.2021 za plnenie pracovných povinností, disciplinárne potrestaný nebol.
- pracovne je zaradený na pracovisku zameranú na prípravu stravy, kde sú nadriadení s jeho pracovnou morálkou spokojní.
- sociálny kontakt počas výkonu trestu udržiava s manželkou a s deťmi formou korešpondencie, telefonátov a návštev
- stanovené ciele programom zaobchádzania priebežne plní, je vedený k dodržiavaniu ústavného poriadku a kladeniu efektívnych spôsobov ventilácie vnútorného napätia
- resocializačná prognóza u menovaného sa javí ako menej priaznivá, odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienene prepustenie a odporúča sa ho podmienene prepustenie s dohľadom.

Z registra trestov odsúdeného sa zisťuje, že bol 9-krát súdne trestaný, z toho 6-krát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený už v minulosti podmienene prepustený uznesením Okresným súdom Trnava zo dňa 24.09.2002 sp. zn. 2PP/470/2002 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov. V skúšobnej dobe sa osvedčil.

Odsúdený bol za obdobnú trestnú činnosť, pre akú je vo výkone trestu odňatia slobody odsúdený, je trestným rozkazom Okresného súdu Trnava dňa 16.08.2006 sp. zn. 7T/86/2006, kedy mu bol uložený podmienenečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov, nakoľko sa v skúšobnej dobe neosvedčil, prišlo k nariadeniu výkonu trestu 26.01.2010. Z výkonu trestu odňatia slobody bol opätovne podmienene prepustený Okresným súdom Piešťany dňa 09.12.2009 sp. zn. 2Pp/89/2009 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 2 rokov. V skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa neosvedčil a trest mu bol nariadený vykonať 09.10.2012.

Podľa § 66 odsek 1 Trestný zákon, súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienene prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po podaní návrhu odsúdeného na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval v zmysle Trestného poriadku, keď určil termín verejného zasadnutia na deň 14.03.2022, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody a vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné na objektívne a zákonné rozhodnutia o

návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu a po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie v zmysle § 66 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, keď vykonal potrebnú časť uloženého trestu.

„Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je pre všeobecný súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. novembra 2009 sp. zn. III. ÚS 154/09).

Okresný súd správne skonštatoval, že u odsúdeného nebola splnená druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka, a to, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním poukázal na polepšenie, keď skonštatoval, že hodnotenie odsúdeného síce neobsahuje vážnejšie nedostatky správania odsúdeného avšak vyplýva z neho, že mu počas celého výkonu trestu bola udelená len 1 disciplinárna odmena, hoci už nemožno opomenúť tú skutočnosť, že odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody, opakovane teda vie, ako si svojim správaním počas výkonu trestu odňatia slobody vytvoril podmienky na pozitívne hodnotenie. Napriek hodnoteniu riaditeľa ústavu v ktorom konštatuje, že odsúdený zaujal kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, s týmto vyjadrením sa sťažnostný súd zhodne ako súd I. stupňa nestotožňuje a poukazuje na čiastočne nekritický postoj odsúdeného k trestnej činnosti, keď na verejnom zasadnutí uvádzal, že skutok mal byť zveličovaný a bola to chyba aj jeho aj jeho manželky. To znamená, že odsúdený neprijal plnú zodpovednosť za trestný čin pre ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody.

Odsúdený nespĺňa ani tretiu zákonnú (druhú materiálnu podmienku) teda očakávanie vedenia riadneho života po jeho prepustení na slobodu, nakoľko vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý má 9 záznamov v registri trestov, na skutočnosť, že mu už v minulosti bola daná možnosť preukázať snahu po polepšení sa a to dvomi podmiennečnými prepusteniami, túto nevyužil opakovane sa dostal do rozporu so zákonom a páchal trestnú činnosť. Nemožno ani opomenúť, že mu bolo uložené podmiennečné odsúdenie za rovnakú trestnú činnosť, pre akú je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorej sa dopustil práve na poškodenie. Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

V danom prípade sťažnostný súd prihliadol s poukazom na ustanovenie § 66 odsek 2 Trestného zákona na povahu spáchanej trestnej činnosti (prečin nebezpečného vyhrážania a prečin ublíženia na zdraví) a v zmysle odpisu z registra trestov aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá opakovane páchala trestnú činnosť.

K sťažnostným námietkam odsúdeného

K žiadosti odsúdeného o vykonanie verejného zasadnutia v jeho prítomnosti a v prítomnosti jeho manželky a dcéry, ako aj sociálnej pracovníčky krajský súd uvádza, že sťažnostný súd v konaní o sťažnosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vykonáva neverejné

zasadnutie v zmysle § 301 Trestného poriadku, pričom prítomnosť iných osôb na neverejnom zasadnutí je vylúčená.

Sťažnostný súd je toho názoru, že okresný súd konal správne, keď návrh na vykonanie dokazovania výsluchom D. O., Q. O. a sociálnej pracovníčky zamietol nakoľko výsluch týchto osôb nie je podstatný pre rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie.

K zvukovému záznamu na verejnom zasadnutí sťažnostný súd uvádza, že zo zápisnice ako aj zvukového záznamu nevyplýva, že by prišlo k technickým chybám a k zlému zvukovému prenosu. Toto nebolo namietané ani počas verejného zasadnutia zo strany odsúdeného.

K námietke odsúdeného, že rozhodnutie súdu ponechať ho vo výkone trestu pociťuje jeho rodina ako nespravodlivosť aj voči ním a že si myslí, že štát by nemal cez svojich sudcov a prokurátorov umelo navyšovať napätie v rodine, ktoré by mohlo viesť až k rozpadu, sťažnostný súd uvádza, že to, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody vyplýva z jeho spôsobu života a nerešpektovania zákonov, preto nemôže dávať vinu nikomu inému, pretože zodpovednosť za svoje správanie nesie on sám.

Na podmienené prepustenie neexistuje právny nárok, preto súd pri jeho rozhodovaní je vždy odkázaný len na také okolnosti, ktoré sú zistiteľné z histórie jeho života medzi ktoré nepochybne patria jeho odsúdenia, charakter trestnej činnosti, za ktorú bol súdom doposiaľ sankcionovaný.

K sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd navyše uvádza, že súdy boli voči osobe odsúdeného priaznivo naklonené, keď z výkonu trestu odňatia slobody napriek jeho 9-tim odsúdením, dostal 2-krát možnosť preukázať snahu vedenia riadneho života a to podmienenými prepusteniami z výkonu trestu odňatia slobody, pričom pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody porušil podmienky podmieneného prepustenia a zvyšok trestu mu bol nariadený vykonať. Napriek predchádzajúcim nepodmieneným trestom bola odsúdenému v roku 2018 opätovne daná šanca preukázať snahu po polepšení, napriek tejto možnosti sa opätovne dostal do rozporu so zákonom a dopusti sa trestnej činnosti na tej istej poškodenej a rovnakého charakteru pre aký bol odsúdený. V osobe odsúdeného nešlo iba o ojedinelé ľudské zlyhanie, nakoľko z registra trestov jednoznačne vyplývajú sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti. V tomto prípade je krajský súd toho názoru, že odsúdený je schopný rešpektovať právne normy len v podmienkach výkonu trestu.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.